

תדריך

תיאטרון

*** איזון עדין (הבימה) — אדרי (וירגיניה וולף) אלבי מתאר שוב את הצביעות, הבדידות והאנוכיות של הבורגנות האמריקאית האמידה, במחזה ה- מבוצע היטב על-ידי מרים זוהר, סטלה אבני ואחרים.

* נדנדה בשניים (התיאטרון ה- צעיר) — גבר ואשה מחפשים מפלט מן הבדידות בכרך הסואן. מחזהו של ויליאם גיבסון כתוב במקצועיות רבה. שולמית אדר מגלמת היטב את דמות הרקדנית ה- יהודיה.

* המכשפה (תיאטרון נודיק) — האופרטה של גולדפאון בעיבוד מודרני צב- עוני מאוד, בו בולטות התפאורות של שמר- אל בק, הבימוי מלא-הקצב של יוסף מי- לוא, והמצאותיו המוסיקליות של נועם שריף.

* שיעור (אואזיס) — הרבה תנועה הרבה קצבים, "הפנינג" בימתי המאבד חלק מערכו, מאחר ולא מבינים את תמליל השר- ים, וקולות הזמרים אינם מן המצטיינים. אולם לעין, זו חתייה.

בידור

* תליאביב הקטנה (בימות) — גילגול שלישי לסיפורי ייסוד תליאביב. ה- פעם עם חנן גולדבלאט, אושיק לוי ורחל- אטאס (השתתפה גם בגילגול הקודם). ה- ביצוע מקצועי אבל חסר את הברק של- שלישיית בנאי-חזקיהו-עטרי, מן הימים ה- טובים.

*** חיי מלך (התיאטרון העממי) — גדי גיל מוכיח עצמו כאחד הבדרנים המצ- חקים המגוונים והמאומנים ביותר בארץ, כאשר הוא מצליח לסחוט רעמי צחוק גם מחומר שאינו עומד תמיד על הרמה הגבו- הה ביותר.

ציור

זה אמנות זה?

פייר פינוצ'לי הוא אמן צרפתי, שהגיע לשיא הקריירה שלו כאשר השליך דלי מלא צבע בפניו של אנדרה מאלרו, שרי-התרבות הצרפתי, מי שהיה השר הנאמן ביותר של- הדגול.

אחרי שעשה זאת והתגלה לעיני העולם, המשיך פינוצ'לי בדרכו המקורית: בתערור- כה אחר, הציג במקום ציורים את עצמו, מצויר מכף רגל ועד ראש. בתערוכה אחר- רת, ניסה להצית את הדוגמנית כדי להשיג חווייה אמנותית. הוא מחלק לחמניות מקור- שטות בציורי-שמן לנוכסים לתערוכתו. לשיא מיוחד במינו הגיע, לדעתו האי- שית, כאשר שחט חזיר בשרדה הראשית של ניצה, והתקשט בראשה של החיה.

ציור פינוצ'לי וראש החזיר ציור? דם נוטף

ציור באיפניים. מאכס ארנסט, אחד מאבות הסוריאליזם, החליט גם הוא להיות יוצא-דופן ובתערוכתו האחרונה הציג סיד- רה של כלובי ציפורים, פשוטים וריקים. את השאר צריך לספק דמיון המבקר. ג'ורג' לה-גלופיה לקח בחשבון את ה- התפתחות הטכנולוגית של העולם. הוא בנה מכונה מסובכת ומורכבת מאוד, עם המוני גלגלי-שיניים ומנופים. כל מבקר ב- תערוכה הומון להפעיל את המכונה בעזרת שתי דוושות-האופניים שהיו מחוברות אליה ולאחר הריקות ושיעולים רבים, לחצה ה- מכונה על מיכל צבע, משם ניגרה טיפת צבע על הנייר. האמן מיהר לחתום עליו, והנה יצירת-מופת חדשה.

ציור במיטרה. אמן אחר, בן ווטיה, מצא גישה אחרת לעריכת תערוכה. כש-

פטרס — משני צידי האוקיאנוס אייריני

באו המבקרים לראות את יצירותיו החד- שות, מצאו באלם התצוגה מיטה גדולה, עליה היה שרוי ווטיה עצמו, עטוף היטב וישן כתינוק.

מה זה? "למה לי לטרוח לצייר," טוען ווטיה, "כאשר ידוע לי שיצירתי היפה ב- יותר היא אני עצמי? וזאת היצירה ש- הצגתי."

צורכי האמנות. כאשר הזמינו אצל הצייר האיטלקי פיירו מאנצוני ציור חדש, הוא הודיע שבכחנתו להכין את הציור ה- ארוך ביותר בעולם. ואכן, נטל סרט נייר באורך 33 מטר, וצייר 'לאורכו קו עיפרון, וכך הגיש את "יצירתו" למוזיאון שהזמין אותה. וכדי להבהיר את גישתו למוזיאונים עוד יותר, הציג מאנצוני למנהליהם של כמה מן המוזיאונים הגדולים באיטליה את פסליו החדשים, שצורתם הוכיחה קופסות- מתכת מעוצבות בצורה סולידית מאוד.

מנהלי המוזיאונים, מופתעים מן הסיגנון הקלאסי-כמעט, פתחו את הקופסאות, גילו שמאנצוני עשה בהם את צרכיו, בטרם שלח אותן אליהם.

יחי אנחננה. המשוררים גם הם אינם מפגרים. הבריטי יאן המלטון פינליי הוק- סם יום אחד מיפי המילה "אנחננה", והק- דיש לה שיר שלם, שבו לא הופיעה כלל מילה אחת. ואילו משורר צרפתי בשם ז'וליאן פארן מצא שלהקדיש שיר לסתם מילה זה ביזבונו, כאשר אפשר להקדיש אותו לשמו שלו. ואכן, מה יכול להיות יפה יותר בעיניו של ז'וליאן פארן, מאשר השם ז'וליאן פארן?

הסרט האונגארי הגיע לשיא חדש: ה- סרט ללא תמונה, ללא סרט וללא מסך. כך הוא הוצג בפסטיבל במינכן. על-ידי אמן- מחתרתי, שהציב כוכבנית עם חזה חשוף, מאחורי ארגו סגור בחילון. כל מי שרצה לחזות בסרט צריך היה להזיז את החילון, למשש את מה שיש בפנים, ולפנות את המקום לבא אחריו, בהישמע פקודתו של הבמאי דרך רמקול נוסח הוליבוד.

שחקנים

גם פורסייט

באצילים

משפחת פורסייט נכנסה סוף-סוף, באור- פן רשמי, לחוגי האצולה הבריטית. הדבר קרה בשבוע שעבר, כאשר חילקה מלכת בריטניה את תוארי האבירות החד- שים לשנה זו, ורשימתה כללה את ניירי- דאון פורטר (אייריני) ואת מרגרט טיסק (ויניסרד), בת שלישית למשפחה, טוון המפשייר (פלייר) באה על שכרה מן הצד השני של האוקיאנוס, כאשר זכתה ב"אמיי", "האוסקר" של הטלוויזיה האמריקאית, על תפקידה בסדרה.

שתי השחקניות מן ההגדה לבית פורסייט לא היו הנציגות היחידות של עולם ה- תיאטרון, הקולנוע והבידור באותה הזדמ-

אבירת-המיסדר ג'ודי דניץ תואר? כמו שימלה בארון

נות. בראש הרשימה ניצב סיר לורנס אוליבייה, שהועלה בדרגה, הפך עתה ל- אביר מלא של האימפריה הבריטית, בעל זכות מלאה לשבת בבית-הלורדים. הגיב אוליבייה: "אני אבקר שם לעיתים, בעיקר אם ישוחחו על תיאטרון או על אמנות." וכנראה כדי לחגוג את תוארו החדש, מכין לורד אוליבייה בימים אלה הצגה חדשה עבור האולד ויק. הפעם לא יהיה זה מח- זה קלאסי של שקספיר, אלא ברנשים וחת- כות של דיימון ראניון. הוא עצמו יגלם את נתן דטרויט, מארגן מישחקי-הקוביה, שבדמותו הקולנועית הופיע פרנק סינטרה.

כמות ושערים. עוד שניים שעלו ב- דרגה, אך לא הגיעו עדיין לצוארו הרם של אוליבייה: ריצ'ארד ברטון, והבמאי ג'ון (קאובוי של חצות) בלוזינגר.

ג'ודי דניץ, אחת השחקניות הצעירות ה- מוכשרות והנוערות ביותר של התיאטרון הבריטי, שהופיעה לאחרונה בניסה בלתי- שיגרתית בהחלט של חלום ליל קיץ, הגיבה לבשורה שגם היא באצילים: "תואר — זה כמו שימלה מפוארת, שתולים בארון, ואיש אינו יכול להתפעל ממנה או להעריך אור- תה." צופי הקולנוע בארץ ראו את ג'ודי בארבע לפנות בוקר, סרט בריטי מעניין, שהוצג בארץ לפני כמה שנים.

בין שאר הנאצלים החדשים, מוכרים יותר שמותיהם של דויד פרוסט, מראיין-טלוויזיה שנון וחריף, שזכה גם ל"אמיי" בארצות ה- הברית; גורדון בנקס, שוער הנבחרת ה- לאומית של אנגליה, וג'וק שטיין, מנהלה של קבוצת הכדורגל הקוסטית סלטיק.

בידור

המחאה

של דני האדום

אילו היו מעלים על הבמה את הסצינות המתחוללות מאחורי-הקלעים של ההפקה ה- ישראלית של מחזמר-המחאה שיער, היה הדבר מוסיף לעלילה ולהבנת ההצגה. אנשי צוות ההצגה רואים את עצמם כ- שבט של היפיס גם בחיים. הם מתלבשים ו- חיים מחוץ להצגה כמו על הבמה. השבוע, כאשר החלו מפקי ההצגה להקליט את שירי המחזה עבור תקליט, הם החליטו ל- צרף לצוות כמה מזמרי מקהלת רינת, כדי לשפר את האיכות הקולית של ההקלטה. לא היתה זו המצאה של המסיקים ה- ישראלים. גם כשהוקלטה ההצגה המקורית הוסיפו זמרים מיקצועיים לצוות. אבל אחד משחקני ההצגה הישראלית, האמריקאי דני הירש, החליט למחות על שבהקלטה שרים גם זמרים שאינם שייכים לצוות.

צורת המחאה: הוא התיישב על הארץ ושר בכל מהלך ההקלטה בישיבה. לדני הג'ינג'י היו סיבות טובות למחות השבוע. אחרי ששילב בהצגה סצינות הת- פשטות משלו, שאינה כלולה במחזה המקור- רי, ושלא הוצגה בפני הצנורה, הודיעה ה- שבוע המועצה לביקורת סרטים כי היא או- סרת את הופעת העירום הפרטית של דני.